

Dosarul nr. 2ra-1354/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Holban)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maria Dencova, reprezentată de avocatul Iulian Cașu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Dencova împotriva Varvarei Catan cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 03 iunie 2021 a Curtii de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Maria Dencova, reprezentată de avocatul Iulian Cașu și a fost menținută hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 21 noiembrie 2019, Maria Dencova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Varvarei Catan cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, Varvara Catan, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 06 septembrie 2017, a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 354 din Codul Contravențional, pentru huliganism nu prea grav.

A menționat reclamanta că, în cadrul procesului contravențional menționat, s-a stabilit că, la 22 august 2017, în jurul orelor 13:10, pârâta aflându-se în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 5, din intenții huliganice a agresat-o fizic și a acostat-o provocându-i vătămări corporale.

A mai relevat reclamanta că, prin raportul de constatare medico-legală nr. 3724 din 25 august 2017, în rezultatul examenului medico-legal al Mariei Dencova și documentelor medicale prezentate s-a constatat: echimoză la nivelul hemitoracelui stâng, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, care se califică ca vătămare neînsemnată.

A solicitat Maria Dencova, încasarea de la Varvara Catan a sumei de 248,48 de lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 448 de lei.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Maria Dencova. A fost încasat de la Varvara Catan în beneficiul Mariei Dencova prejudiciul material în mărime de 696,48 de lei, prejudiciul moral în mărime de 3000 de lei, cheltuielile de judecată pentru citarea publică a pârâtului în mărime de 100 de lei. În rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca neîntemeiată. Totodată, a fost încasat de la Varvara Catan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 decembrie 2020, Maria Dencova, reprezentată de avocatul Iulian Cașu, a declarat apel împotriva hotărârii din 07 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului moral, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin decizia din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Maria Dencova, reprezentată de avocatul Iulian Cașu și a fost menținută fără modificări hotărârea din 07 decembrie 2020 Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea soluției date instanța de apel s-a bazat pe prevederile art.45, 383 alin. (2) din Codul Contravențional, precum și prevederile art. 1389 alin.(1), (2) și (3), 1422 alin.(1), 1423 din Codul civil, (în redacția de până 01 martie 2019) și a constatat că, suma de 3000 de lei încasată de prima instanță pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție, constituie o satisfacție echitabilă a despăgubirilor și ar atinge scopul și finalitatea prevăzută de lege. Pe când, suma de 5000 de lei, solicitată spre încasare de către reclamata-apelantă este una exagerată și inequitabilă în raport cu pârâta-intimată.

În virtutea acestui fapt, instanța de apel a conchis că, soluția primei instanțe dată în legătură cu litigiul dedus judecății este una întemeiată și legală în partea contestată, iar instanța judecătorească, în hotărârea contestată a indicat circumstanțele cauzei pe care le-a constatat, probele pe care și-a întemeiat concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe și a argumentat soluția sa, în strictă corespundere cu prevederile legale.

La 23 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Maria Dencova, reprezentată de avocatul Iulian Cașu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea totală a deciziei din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, casarea parțială a hotărârii din 07 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului moral, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că, atât prima instanță cât și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar aceste încălcări ale instanțelor inferioare au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 03 iunie 2021 și a expediat copia

participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la 01 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.90), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă.

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat împotriva deciziei din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 26 iulie 2021, fiind expediat prin poștă la 23 iulie 2021 (f.d. 98), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 09 august 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data examinării admisibilității recursului, intimata nu a depus referință prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Maria Dencova, reprezentată de avocatul Iulian Cașu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Maria Dencova, reprezentată de avocatul Iulian Cașu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Maria Dencova, reprezentată de avocatul Iulian Cașu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru